

Obeční noviny

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříň

22.12.2002

OBSAH :

- 1... Rozhovory se zajímavými lidmi
- 2... Proč?
- 3... Muž který sázel stromy
- 4... Každý má svoji cenu
- 5... Poslední tečka za garážemi
- 6... Ten musí hrát ale dobře fotbal
- 7... Poslední zastupitelstvo
- 8... Jaký máme volební program
- 9... Hřiště Na Pile
- 9... Naše osobní kredo
- 10... Velvyslanec otevřel hřiště
- 11... Hospodaření obce Dobříň
- 12... Statistika obce a volby

Rozhovory se zajímavými lidmi:

Víte, kde byla v obci kovárna, kdo má rád staré věci, kdo miluje svůj dům, svůj domov a naši obec? Může babička nahradit rodiče? Kdo ve vsi měl plnou kuchyni vody až ke stropu?

Hanka Motejlová

1.) Hanka, jak starý je váš dům a co vše z jeho minulosti víš?

Našla jsem starý plánec přestavby z roku 1904. V domě byla kdysi kovárna a povozy volně mohly sjíždět ze silnice tam kde je nyní přemostění potoka. Kdysi, se jezdilo přímo přes potok, který protékal obcí. V místu kde je nyní číslo popisné nad branou, býval výklenek a v něm soška.

2.) Tvoji rodiče před časem postavili nový dům, ale ty jsi se rozhodla bydlet ve starém se svoji babičkou. To není obvyklé.

Každý ví kolik starostí a útrap pro rodiče je stavba rodinného domu. Naši byli hodně zaměstnáni a unaveni stavbou a tak ona mě hlídala babička už od peřinek. Ona tím mým rodičům pomáhala, aby vůbec dostavěli. Babička mi byla mámou, tátou, vším, měla jsem ji moc ráda a tak jsem k ní přilnula, že až když byl dům hotov, nemohla jsem ji opustit. Ona by tam zůstala sama.

3.) Mít takovou babičku je poklad pro vnoučata ale i pro rodiče. Jaká babička vlastně byla?

Pro mne byla vším. Ona za mne dýchala, pečovala v radosti i v nemoci, prožila se mnou školní léta a cesty do školy, na každý problém našla vždy řešení a radovaly jsme se z každého úspěchu. Chodila jsem s ní po jejich kamarádkách (také už tehdy babičkách) a tak znám mnoho starých lidí v obci a mám k nim dobrý vztah. Moji rodinu přijala a když se nám narodily děti byla chůvou zas na svém místě. Koupala, krmila, přebalovala a to jí bylo již 80 let. Chodili jsme společně na česání chmele. Když už nemohla, já za ní česala a ona doma hlídala děti. Její místo na česačce nemohlo zůstat prázdné. Vzpomínám na večery při draní peří, na práci na poli a na zahrádce.

4.) No ale když babička zemřela, neměla jsi chuť se přestěhovat do nového domu?

To vůbec. K babičce patřily i všechny staré věci a těch jsem se přece nemohla zbavit. Starý nábytek stará pec, staré nádobí, také 70 let starý bílý hrneček s modrými vzorky. S toho mi nikdo nesmí pít. Žijeme skromně a tyhle věci nám stačí. Všichni dědicové mi

umožnili bydlet v tomto domu. Jsem za to vděčna. Připadám si jako vzrostlý strom, který nejde přesadit.

5.) V sousedství je Horův statek a my víme že hodně kamarádíš s paní Tomanovou. Jak vzniklo tohle pouto?

To zase babička, měla ráda starou paní Horovou, byly dobré kamarádky a tam kam chodila ona, chodila jsem i já. Paní Tomanová mě naučila milovat básničky, v Horově světničce mi je často četla a potom jsem to zkoušela i já. Několikrát při Horových slavnostech jsem je pak recitovala. Na jaře, vždy když rozkvetou pampelišky, je jich tam na zeleném trávníku jako hvězdiček, chodím si posedět mezi ně do sadu. Je tam ticho, jen ptáčci zpívají do šumu listů. Je mi tam dobře, zavzpomínám si a pak zase zpět k povinnostem.

6.) Hanko máš řidičský průkaz?

Na co? .. nemám. Na moje cesty po Dobříně mám kolo a to mi stačí.

7.) vyprávěla babička někdy o velké vodě?

Ano vyprávěla. Říkala, že měli vodu i v kuchyni, ale to nebyla z Labe, ale ze silnice při průřezu mračen, nebo když se ucpaly kanály.

8.)Když přišla velká voda v srpnu 2002, nepřemýšlela jsi o jiném bydlení. Dům byl nad okna zatopen.

Ne nikdy, nikdy, nikdy se ho nevzdám! Jeden pán mi říkal:“Zbourej to a postav nový o dva metry výše. To nikdy.

9.) Co se změnilo v domě po povodni?

Nejvíce mě mrzí, že se rozpadla stará kachlová kamna. Byla z kamene a nepálených cihel a voda to úplně rozmočila. Zbyla z toho jen hromádka suti. Nevím jak si zvyknu na to, že nebudu vařit oběd na jiných kamnech.

10.) Ve chvíli nejtěžší, když opadla voda co rodina, pomohla ti.

Pomohli mi hlavně rodiče, táta a brácha. Moc jim za to děkuji.

11.) V jakém stavu je rekonstrukce domu po povodni nyní?

Máme hotovy podlahy, omítky, stěny elektriku, topení, stále vysušujeme. Díky vodě v přízemí máme plíseň i v patře, budeme muset vše oškrábat. Chceme na vánoce být již doma ve svém. Moc se těšíme.

12.) Hanko nyní v zastupitelstvu je více žen než mužů, tvoje spolužačka Šárka je zástupce starosty, co ty na to?

No to je jedině dobře.

13.) Závěrem stejná otázka jako pro všechny. Kdybys byla starostou obce Dobříň, co bys udělala nejdříve.

Tak určitě je nutné vybudovat nějaké kulturní zařízení. Vzpomínám na plesy a maškarní v sále hospody.

Děkuji za rozhovor.

mk-

Proč?!

Proč má být čistá voda v řekách, rybnících, potocích? Aby v ní žil vodní život,že? Proč chceme čistou půdu? Abychom mohli sklízet čistou, nezávadnou úrodu. Ale proč nemusí být čistý vzduch? Vždyť je stejně jako voda a potrava krví rozváděn po celém našem těle. Myjeme si ruce před jídlem, chceme hygienicky balené potraviny, nezávadnou vodu a podobně. Pak přijdeme domů, zatopíme si, popř. sousem a vdechujeme špinavé a jedovaté látky včetně těžkých kovů přímo do plic.Ty je pošlou do srdce a odtud pak prochází celým organismem.Asi 75% obyvatelům Dobříně to nevádí. Jestli ano, ať tedy nekouří z komínů. To, že je drahé topit

ekologicky, např. plynem, jim nemůžeme věřit, když jezdí v drahých autech, kupují mobilní telefony,atd. U důchodců se setkáváme zase s posedlostí co nejvíce ušetřit. Skutečnost je, že na to spoluobčané prostě mít nechtějí. Z toho vyplývá, že jde o pouhou bezohlednost k ostatním a lhostejnost k sobě. Chybí důvod. Ti nejstarší už ho zřejmě nemají, ani nenajdou, jak můžeme pozorovat. A u ostatních? Jestliže zdraví slouží, není důvod dělat něco pro zdraví. Třeba chodit ven a otužovat se. To je zároveň možnost, jak ušetřit za teplo. Otuženému tělu není zima, nemusí se tolik topit. Zvláště v tomto období by se měl člověk snažit aspoň chodit na procházky, s

ochlazením přechází na těžší stravu, ubývá přirozeného pohybu a pobytu na takzvaném čerstvém vzduchu a dostavuje se únava a případně další potíže. Máme sice potíže s krevním tlakem, je nám střídavě teplo a zima, ale uteče tenhle den, další a tak až do jara čekáme než můžeme na příjemnou procházku. Není to škoda? Stačí, aby každý začal u sebe a máme tu dobrých dnů

(jaké si neupřímně přejeme při pozdravu) víc než dost, ať je jaro nebo podzim. Vy, co topíte pevným palivem se přestaňte vymlouvat. Nejde přece jenom o vynaložené finance za teplo. Ekologické topení je především pohodlí, čistý a voňavý byt, využitelné prostory dříve sloužící jako sklad uhlí, stálé mírné a úsporné udržování nastavené teploty a ČISTÝ VZDUCH!!! Odpadá špinavé pachtění skládat uhlí, zatápět, dýchat uhelný prach, čistit kotel a komín a nakonec trpět zimou, když vyhasne oheň .

A vy, kteří nekouříte z komínů a vadí vám kouř vašich sousedů, dejte jim to najevo! Jestliže mlčíte, mlčení je vždy souhlas. Není pak co řešit. Kouř z komína otravuje vzduch zákeřnými jedy, znečišťuje celkově další životní prostředí. Proč např. tedy zakazovat dětem kouřit cigarety, když je nutíte, ať chtějí nebo ne, dýchat možná horší škodliviny. Topení uhlím není už zdaleka běžné jako před pár lety, kdy nebyly, dá se říci, jiné možnosti. Takže když mi někdo tvrdí, že tu žije 60 let pořád stejně a nikomu to nikdy nevadilo, žádám ho, aby laskavě všiml, co se za tu dobu změnilo. Naši zastupitelé se starají o nás všechny bez výmluv, finančních ztrát a zatajování, aby se nám v obci dobře chodilo, jezdilo, aby si měli kde děti i dospělí odpočinout a zasportovat, abychom mohli využívat všechny možnosti moderního života. Nestydíte se pak jim mařit úsilí o čistotu a pohodlí občanů naší obce? Dělají to pro každého bez rozdílu. Jestli si vzájemně přejeme dobrý den, potvrďte to! Aspoň uvidíte, jak to kdo myslí!

Věra Bajerová

„Muž který sázel stromy“ je kniha od francouzského spisovatele Jeana Giono mluví o jednom muži ve Francii, který neměl rodinu, neměl ani mnoho kamarádů, a snad proto se rozhodl být užitečný svému okolí. Vylezl na nedaleký kopec a rozhlédl se . Všude byly jen holé pláně, žádné stromy, žádné obydlí, žádní lidé, jen vítr si tam pískal - svoji stále stejnou píseň, ...a všichni si na ni časem zvykli. Bylo mu z toho opravdu moc smutno. „Kdyby se to dalo všechno nějak změnit....., ale jak.....“

Neměl peníze, ani síly, ani zkušenosti. Obdobně před asi 12 lety jsme také byli na procházce na nedalekém Kalešově.

Je odtud hezký výhled na celou obec. Vesnice byla tehdy zahalena štiplavým dýmem, který visel nad krčícími se domečky, jako těžká deka. Telefon zde měl málokdo, voda se pomalu vytrácela ze studní, elektrika ve špičkách kolísala a pravidelně vypadávala přetížením, okolí hyzdilo několik skládek, silnice byly plné bláta a prachu, ucpaná kanalizace čas od času vyplavila několik domů a děti,děti snily o pískovišti.

Oči toho mladého Francouze najednou upoutal na zemi ležící žalud. Sebral jej a hlavou mu bleskla myšlenka. „ Už to mám...!,Budu sázet stromy“ Přes rameno si pověsil tašku plnou žaludů a do ruky uchoopil špičatý kůl a každý den, týden co týden, každý rok, neúnavně chodil po horách z kopce na kopec a sázel žaludy . Tak to dělal celých deset let a ještě déle.

Holé kopce začaly postupně měnit svoji barvu, zvěř se vrátila zpět do kraje, v lese začaly bublat potůčky a první mladí lidé si zde postavili nový dům. Bylo tam totiž opravdu krásně.

Skupina tehdy mladých lidí v Dobříni si podobně říkala: „ S tou naší obcí se musí něco udělat. Vybudovali tehdy nové přípojky elektriky, vody, plynu, několik nových silnic a ještě mnoho užitečných věcí. Mladí lidé se začali vracet do opuštěných domů. Narodily se nám nové děti, chybělo už jen to pískoviště.

Kopce v jižní Francii se zazelenaly a sláva o tom se rozlétna po kraji. Všichni se přijeli podívat, všude bylo najednou plno lidí, byl pozván tisk a mnoho urozených pánů a nezúčastnění si blahopřáli. Tento příběh se zapsal do dějin. Velké organizace na ochranu přírody a životního prostředí jej dodnes používají jako demonstrační příběh a jako vzor pro svoji práci.

Dnes zde stojíme na novém hřišti s novým pískovištěm. Z mnou je nápis: "700 let obce Dobříň", o naší historii si můžete přečíst v nově vydaném almanachu. Jsou tam nejen naše společné vítězství, ale i prohry. My se ale díváme směrem k Vám ...do budoucnosti Vidím mnoho mladých lidí, kteří brzy dorostou a řeknou si: "Taky bych chtěl něco pro sebe a pro všechny kolem udělat."

Nové hřiště : Hřiště Na Pile,, je vkladem do budoucnosti, je vkladem do Našich dětí. Postavili jsme je pro všechny, zejména pro naše děti. Dnes se sem přijelo podívat mnoho vzácných hostů. Vítáme Vás u nás v Dobříni.

Hostem opravdu nejvzácnějším kterého u nás vítáme, je velvyslanec jihoafrické republiky Jeho Excelence DR.. Nolel N Lehoko s manželkou a dětmi. Pozvání přijal i ředitel nadace ADRA pan Vítězslav Vurst. Vážíme si návštěvy starostů z obcí .Sedí zde mezi námi i ředitelé významných firem . Hostem nejcenějším jsou naši starší občané .

Tento příběh byl vyprávěn při otevření „Hřiště Na Pile“

L.Nováková, Miroslav Kvintus

Každý má svoji cenu.

Tento příběh byl našimi dětmi zahrán při otevření „Hřiště Na Pile“.

Vypravěč: Poslyšte příběh, který se stal v malé české vsi, kde není ani škola, ani kostel, ani rybník, ale teče tam mohutná řeka Labe na jejíž břehu si lidé již před 700 lety postavili první obydlí a kde žijí a pracují dodnes.

Chci Vám vyprávět o domu, který zde nikdy nestál. Byl to obchod se zvířaty. Prodávali v něm rybičky, andulky, křečky želvy a různou havěť.

Pan prodavač vždy napsal na tabuli, co se dnes prodává zvláštního za dobrou cenu.

Toho dne tam právě vyvěsil cedulku: ŠTĚŇATA NA PRODEJ“

Malý Martin, tak se jmenoval ten kluk, šel právě kolem a potichu čte nápis.

Martin: ŠTĚŇATA NA PRODEJ“

Vypravěč: Sám pro sebe si povídá.

Martin: Jen se tam mrknu, jak vypadají, třeba si je jen pohladím

Vypravěč: Opatrně zaťuká.

Martin: Ťuk , ťuk

Vypravěč: A pomalu vchází do obchodu

Martin: Dobrý den pane prodavač

Prodavač: Co si přeješ chlapče? Já ahoj Martine copak bys rád!

Martin : Chtěl bych se podívat na ty pejsky.

Prodavač: No prosím tak pojd' dál.

Martin: Já ty jsou hezký, pojd' sem ty broučku... A mohl bych si je pohladit? Ty jsou krásný , jeden dva tři čtyři pět a tady je ještě jeden, ale proč pořád sedí na bobku?

Prodavač: Víš on má něco s nohou ... toho si nevíšmej, ale tady tihle to jsou ale pašáci co?

Martin : No to jsou, ale kolik by stál tenhle s tou nohou?

Prodavač: Ten nemá žádnou cenu, ten není na prodej.

Martin: Jak to že nemá žádnou cenu, každý má přece svoji cenu. Kolik stojí tedy ti drží.

Prodavač: Hodně Martine, 500 korun.

Vypravěč : Martin se už dál neptal, nemotorně se zvedl a nemotornými kroky zmizel na ulici.

Prodavač: Hm, takový kluk, jen zdržuje, já jsem mohl mít zatím vyčištěné klece. (..a čistí ty klece nějakým smetáčkem)

Vymění se kulisy obchod za dům kde bydlí Martin . Je na něm nápis: Tady bydlí Martin.

Martin: Mamíí honem rychle mají tam malého pejska pojd' se podívat

Maminka: Dej pokoj se psem! Ještě ten by nám chyběl do baráku....Kdo se o to bude starat? Ať tě ani nenapadne mi něco takového nosit domů.

Martin:“ Ale mami, ty jsi mi to slíbila, že když si na něj našetřím a naprší a uschne tak že si ho můžu koupit. A včera přšelo...a sliby se mají plnit.

Maminka : Ne! a už jsem řekla. Už máš napsané úkoly? Nemáš! Máš čas jen a na blbosti.

Martin: Tak se alespoň půjdeme podívat jo!?.

Vypravěč: Martin tak dlouho žadonil, tahal mámu za zástěru, sliboval napsání úkolů, mytí nádobí a nakonec natahoval slzičky, že maminka nakonec povolila, Jirka strčil svoji pokladničku s úsporami pod košili a šli do toho obchodu se psy.

Vymění se kulisy dům kde bydlí Martin za obchod a domy s nápisem „ŠTĚŇATA NA PRODEJ“

Martin: Dobrý den pane prodavač.

Prodavač: Ahoj Martine. Ty jsi se vrátil..... a jéjej, dobrý den paní Jirkovcová vyberte si krásnou andulku dám vám ji levně i s klíčkou.

Maminka: Ale kdepak, my se jdeme podívat na ty pejsky. Jinak s ním asi nevydržím.

Martin: Pane prodavač já bych chtěl toho pejska s tou nohou co pořád sedí a špatně chodí.

Prodavač: Kluku jeden, co pořád máš s tímhle psem podívej třeba tenhle, koukej jak lítá ten je co!

Martin: No toho ale já nechci! Já chci toho s tou nohou!

Prodavač: Tak víš co, když jinak nedáš, tak já ti ho dám zadarmo .

Martin: Né, to né on má svoji cenu dám vám tady 200 korun a zbytek vám budu splácet každý měsíc 10 korun.

Prodavač: Ale hochu je ti jasné, že ten pejsek nebude nikdy pořádně běhat jako ostatní skákat, hrát si jako jiná štěňata....

Vypravěč: Martin se postavil, vyhrnul nohavici svých kalhot a pod ní objevila chromá noha připevněná kovovou oporou. Se slzičkami na krajíčku povídá.

Martin: ALE JÁ TAKY NEBUDU NIKDY DOBŘE BĚHAT SKÁKAT A HRÁT SI JAKO OSTATNÍ KLUCI A TEN PEJSEK BUDE POTŘEBOVAT NĚKOHO, KDO MU BUDE DOBŘE ROZUMĚT.

Hlavní osoby: Vypravěč:Hanka Motejlová, Martin-Martin Jirkovec, Maminka-paní Jirkovcová

Poslední tečka za řadovými garážemi

Ani se tomu nedá věřit, že po cca 30 letech trvajícího majetkového, stavebního a pozemkového nepořádku se dají dát věci do souladu se zákony. Celá věc se podařila, to proto, že všichni majitelé vyjádřili podporu a snahu o nápravu. Navíc, což je úplně nejvíc obdivuhodné, všichni majitelé na výzvu provedli opravu fasád garáží v jednom termínu a v jednom stylu. Na závěr takové činnosti vyjadřují obdiv nad občanskou vyspělostí. Pro takové občany se vyplácí dělat starostu.

Rekapitulace provedených prací:

- 1.) Zaměření celého areálu. Každá garáž byla postavena na jiném pozemku než ji byl ke stavbě přidělen
- 2.) Obec musela vykoupit pozemky od restituentů.
- 3.) Uzavření směnných smluv na skutečně zastavěné pozemky.
- 4.) Dodatečná kolaudace některých garáží.
- 5.) Zápis do listu vlastnictví na základě kolaudačního rozhodnutí.
- 6.) Náklady hrazené vlastníkem garáže na poplatky a výkon realitní kanceláře.3000-3500 Kč.

7.) Náklady uhrazené obcí Dobříň činí 37 000kč za geodetické zaměření a výkon

realitní kanceláře.

„...ten musí hrát ale dobře fotbal...“

Možná, že někteří dobříňští chlapci potkali letos na našem novém hřišti- „Hřišti na Pile“ malého černouška. Dlouhé štíhlé nohy, dlouhé ruce s barvou jako antracit.

Jeden místní chlapec, stržen údivem říká. “ ... ten musí ale hrát dobře fotbal... “

Prostřednictvím jeho adoptivní maminky bych Vám chtěl vyprávět příběh plný lásky a služby člověka k člověku, který

nás nutí k hlubšímu zamyšlení. Může nám ukázat cestu, jak něco změnit ve svém životě, něco překonat, nebo doplnit síly či snad být více prospěšný svému okolí.

Tento příběh je věnován našim občanům, kteří v době povodní dokázali pro své sousedy a svoji vesnici přispěchat na pomoc a jejichž jméno se nedostane na televizní obrazovku, ale je zapsáno zlatým písmem v kronice lidstva.

... takže dobře poslouvejte příběh začíná.

Naše rodina žije v kraji Provensálsko v Jižní Francii, kde je hodně teplo, málo prší, a je zde hodně skleníků, kde se pěstují různé květiny na výrobu známých francouzských parfémů.

Náš dům stojí na samotě a je útlukem pro děti, kteří mají doslova vztek na společnost, což vyjadřují těmi nejhoršími způsoby. Kradou, napadají, zapalují auta, znásilňují a též i vraždí. Je to špatný jev v naší západní společnosti.

Jedna z možností převýchovy těchto nespokojenců je převýchova v normálních rodinách, kam jsou na určitou dobu svěřováni. Právě takové děti máme doma.

Celý příběh začíná pozváním našeho kamaráda Guinka , studenta z vysoké školy zemědělské z Prahy Suchdola, kde byl profesorem náš tatínek, do Západní Afriky do státu Burkina Faso dříve pod jménem Horní Volta. K tomuto pozvání přispěla i touha naší rodiny vnést do převýchovy mladých lidí nový styl a dát naší práci a našemu životnímu stylu nový smysl.

Zorganizovali jsme tedy pro tuto skupinu problémových chlapců pobyt v Africe, kde je chudoba, bída a kde je čeká jen tvrdá práce, pokud chtějí něčeho dosáhnout.

Konečně jsme dorazili do Afriky na pokraj hlavního města Ouagadougou. Zde naše malá společnost našla svůj dočasný domov na celé tři roky.

18 km odtud ve vesnice Kinfangué, kde jsme navázali kontakty a začali stavět obydlí. Z bláta a hlíny vyráběli chlapci nepálené cihly a postavili jsme čtyři africké domy, malou školu, domek na vyrábění sýrů, sprchu a záchod, dále stáj pro krávu, osla, kozy a slepice. Naše kozí farma produkovala výborné sýry o které byl velký zájem v okolních hotelech. Každodenním kontaktem s bídou, nemocemi, cizím prostředím se chlapci učili pomáhat si navzájem a velmi se jim dařilo. Naše činnost nebyla jen pedagogická, ale i humanitární našemu okolí a tak k nám začali chodit místní lidé s malými dětmi, abychom se o ně starali, protože jejich matka a otec zemřeli, nebo odešli. Každý den nám takto zaklepal na dveře několik lidí.

Jednoho večera přišla stará paní s dítětem v náručí. Na první pohled asi tříměsíční dítě (65cm/5,5kg) ve velmi špatném stavu. Obličej se stopami těžké podvýživy a jen pomalu pohyboval víčky. Na jeho malinké kostřičce kůže visela jak staré velké šaty. Nikdy jsme na vlastní oči neviděli dítě v tak hrozném stavu. Jak je asi staré? Nikdo neví, Co máme dělat? Krčíme rameny. Rozhodli jsme se, že rodině pomůžeme se o dítě starat. Po týdnů jdeme na kontrolu a vidíme, že dítě je v ještě v horším stavu.

Privolaný doktor radí: “Nechte ho být, umírá...“ To je hrůza co máme dělat. Všichni naši chlupci, které jsme přivezli na převýchovu hned spustili, že ať si jej vezmem, že se budou o něj starat a budou pomáhat a tak to začalo.

Po vyřízení organizačních věcí s rodinou pro případ rodové msty, kdyby dítě zemřelo, následovalo mnoho věcí co udělat nyní a co potom. V mé hlavě byl dokonalý zmatek jak pomoci tomuto malému človíčku. Plenky, oblečky, lahvičku, jídlo... na nic nezapomenout.

Nějaké věci nám darovali v katolickém sirotčinci, hodně věcí jsme dostali od místních adventistů a zbytek jsme museli koupit v obchodu, kam chodí běloši a bohatí černoši.

Chlapec vypil první noc asi 3 litry vody, zbaštil lahvičku se zeleninovou kašičkou. Doktor předepsal různé testy a léky. Protože nám jeho rodina neřekla ani jeho jméno, dali jsme mu jméno: “ Lukášek“. Byl celý poštipaný od komárů a dostal hned malárii, potom bronchitidu a tak musel na kliniku.

První naší radostí a velkým úspěchem bylo, když začal otáčet hlavičkou a sledovat ručičku. Bylo mu tehdy již 1,5 roku. Kluci se o něj starali, obzvlášť Joao z Brazílie, který byl adoptivní se snažil tak dlouho až se Lukášek poprvé usmál, poprvé vzal hračku do ruky. ... to bylo doma radosti.

Ve dvou a půl letech začal chodit a snažil se napodobovat vše jako naši vnuci Izmael a Jožinek. Byl ale ve všem pozadu. Jedna moje známá jej metodou montesori naučila poznávat písmenka, držet tužku a kreslit čáry. Protože se Lukášek měl k světu, byl brzo baculatý jako ostatní děti. Do šesti let trpěl astmaty, bronchitidou. Dodnes mu zůstaly různé alergie a tak snáší jídlo s co nejvíce přírodních produktů.

Letos v prosinci bude mít Lukášek 7 let a začal chodit do první třídy. Začíná psát, ale má stále ještě opožděný vývoj.

Ještě v Africe jsme se mu snažili najít nějakou novou rodinu. Sociální pracovnice nám řekla, ať počítáme s tím, že v té rodině bude mít postavení otroka. To jsme ale nechtěli. Bylo nám tehdy dost let a naše děti již měly svoje děti. Přesto, že jsme se v 50 letech rozhodli být malému Lukáškovu rodiči, jsme již prarodiči dvou vnoučat.

Jsmo věřící a naučili jsme se spoléhat na Boha ve chvílích radosti, ale i ve chvíli kdy naše dvě děti ze čtyřech zemřeli. Přestože jsem v Africe dostala malárii, Afriku jsem si zamilovala a malý Lukášek je nám vzpomínkou, že to nebyl sen, ale život, který se vyplatí žít pro druhé. Nyní žijeme v jižní Francii asi 100 km od Tulonů a Lukášek se nás občas zeptá:

„ ...maminko budu mít tak krásné bílé ruce jako ty?“ nebo: “proč jsem nebyl v tvém bříšku?“ My jsme mu ale vše vysvětlili a on ví, žen jsme jeho rodiče, jeho tatínek a maminka a můj bratr Ota Jiránek je jeho strýc v Praze a všichni dohromady s Vámi jsme jeho rodina.

Vaše Iva Cimo

Paní Iva Cimo (Jiráňková), pochází z Prahy a společně s rodiči byli vysláni do Tunisu pomáhat organizovat místní zemědělství. Po čtyřech letech a po politických událostech po roce 1968 zůstala na rok ve Švýcarsku, kde dostudovala a vrátila se na rok domů za účelem oficiálního vystěhování za manželem z Francie. Je matkou dvou dětí a dvou vnoučat. K nám do Dobříň se dostala v souvislosti s nemocí své maminky. Tak jak jsem tuto paní poznal, je příkladem služby člověka člověku, který bych chtěl, aby patřil do naší obce.

Miroslav Kvintus

Poslední zastupitelstvo

Ve středu 6.11.2002 jsme se sešli naposledy ve staré sestavě zastupitelů obce. Starosta obce Ing. Emil Filippi ukončil volební období 1998-2002 a několika větami vzpomněl uplynulé roky. Hned na to, podal návrhy na nového zástupce Ing. Hanzlíka a starostu M. Kvintuse. Rozhodnout již mohlo

však nové zastupitelstvo a to zvolilo zástupce starosty paní Šárku Mrázkovou a starostu obce pana Miroslava Kvintuse. Tyto osoby byly ostatními přijaty a zvoleny jako statutárními zástupci obce.

Kytičku a drobné dárky předal exstarosta odstoupujícím zastupitelům panu Poštolkovu a

paní Blaženě Novákové. Nový starosta poděkoval odstupujícímu starostovi a rovněž předal dárek na památku.

Ve chvíli, kdy byl již zvolen nový starosta a jeho zástupce byly postupně zvoleny komise obecního úřadu.

Jaký máme všichni volební program:

Všichni kandidáti, kteří byli zvoleni do obecního zastupitelstva v Dobříně, jsou nezávislí kandidáti nejen na ostatních politických stranách, ale i navzájem mezi sebou. Našich 14 kandidátních listin je rarita na okrese. Všude nás uváděli jako něco zvláštního, několikrát jsem musel odpovídat novinářům co v tom je a kdo na tuhle možnost přišel. Tím došlo vlastně k přímé volbě osobností a nové zastupitelstvo vzniklo podle toho jak jste hlasovali. Myslím, že tentokrát byly volby opravdu volbami. Do poslední chvíle jsme ani nevěděli kolik kandidátních listin bylo podáno, neboť tentokrát každý sám musel podat svůj arch osobně na evidenci obyvatel v Roudnici n.L. Trochu nás zaskočilo, že všichni kandidáti byli na jednom lístku. Domnívali jsme se že bude lístků čtrnáct.

Tím, že každý podal svoji samostatnou listinu s podpisovým archem, může mít

...a proto chceme, máme, musíme:

- dokončit opravy místních komunikací. S tím jsme již začali. Byl vybudován Husí Rynek, ulice Pod Javorem, pokračovat budou povodní zničené komunikace v povodňových pásmech nad Q100-250. Jsou to ulice Na Vršku, V Zátíší, Horova ulice. Dále Velká Náves, ulice Pod Kanálem, Sluneční a Labská. Kolik toho stihnem bude dáno příjmy do obecní pokladny.
- Chceme dále podpořit bytovou výstavbu rodinných domků a obecních bytů, je to lokalita 10RD u Vitany a rekonstrukce alespoň jednoho ze tří domu v lihovarském statku.

Komise stavební –Jaroslav Gabriel, komise finanční -Ladislava Šimůnková, komise kontrolní - Ing. Jiří Hanzlík, komise sociální-Ludmila Nováková, komise kulturní- Ladislava Mihulková, komise pozemková-Ing. Iva Vosáhllová, komise pořádková-Pavel Machulka

teoreticky každý z nás jiný volební program. Tak by tomu bylo asi ve větším městě, kde se o mandáty na radnici uchází více stran. Na malé vsi, jako je naše, tomu tak není. Je pravda, že každý z nás mohl roznést svoji samostatnou kandidátní listinu s barevnou fotografií. Byly i snahy tomu trochu pomoci, ale nakonec se většina rozhodla kandidovat bez agitačních lístků. Tím každý z nových samozřejmě riskoval, že pokud není obecně znám, nedostane váš hlas.

Po první schůzce s novými kandidáty i těmi, kteří přešli z minulého volebního období je patrné, kterým směrem se bude ubírat koncepce rozvoje naší vesnice.

Obecně odmítáme opakovat volební fráze, jako že jsme ti lepší a tak podobně. Naopak jsme jedni z vás se svými přednostmi a chybami, jen s tím, že jsme se rozhodli obětovat část svého volného času ve prospěch všech. Chceme čestně a poctivě vás zastupovat a společně s vámi se pustit do další práce.

- Musíme dokončit opravu místního rozhlasu, který nám totálně odešel při povodni.
- Po zkušenostech z povodní obnovíme hasičskou zbrojnicí, která bude sloužit jako sklad civilní obrany. Budou zde: náhradní zdroje el. energie, požární pojízdné čerpadlo, el. čerpadla pro čištění studní, laminátové pramice, přívěsný vozík 1,5t, tažné vozidlo vlastní nebo pronajaté.

- Máme obecní lesy a budeme se o ně starat.
- Máme hodně dětí a vymyslíme pro ně různé akce
- Na hřbitově budou opraveny vstupní vrata a zadní vrátka.
- Parkových ploch nám přibylo a proto budeme muset zkvalitnit technické služby v obci, výhledově bude zakoupena pojízdná sekačka na trávu.
- Pravděpodobně nám bude nařízeno odkanalizování obce výtlakem na čistírnu Vědomice, proto koncem volebního období zadáme projekt na tuto stavbu.
- Musíme vyřešit umístění obecního kompostu na posekanou trávu z obecních ploch.
- Chceme udržet dobré soužití mezi občany , nedopustit rozhádání obce, učit se jeden druhému pomáhat.

Naše osobní krédo pro práci na obecním úřadu:

Miroslav Kvintus: Až zatlučeme poslední dlažební kostku, položíme poslední metr potrubí a zkolaudujeme poslední stavbu, co bude potom? Zůstanou všichni moji sousedé mými přáteli? Budem si umět stále jeden druhému pomáhat jako při povodni a mít se rádi? Na této stavbě musíme pracovat všichni.

Šárka Mrázková: Snad poprvé v historii je do vedení obce je přizváno tolik žen. Chci být všude tam kde je prázdnota a neřešené problémy, i žena a matka může zastávat to co možná doposud dělali muži.

Ing. Jiří Hanzlík: V obci za posledních 10 let se v obci hodně změnilo: "Chci být u toho". Chci svými schopnostmi přispět k pokračování rozvoje naší obce.

Ludmila Nováková: Rozumná domluva mezi lidmi svědčí a kulturnosti obce. Bez vzájemné komunikace upadají vztahy, bortí se přátelství a člověk zůstává sám. A co mu pak zůstane?

Vladimíra Mihulková: Chtěla bych nadchnout a zapojit více lidí do různých kulturních akcí v naší obci. Zkusit si něco veřejně zahrát, zúčastnit se nějakého třeba netradičního programu, (např. MISS,

masopust, dětský den), něco říci, nebo něco naučit děti je krásný pocit, který bych vám přála zažít.

Jaroslav Gabriel: Jsem praktik a tak bych chtěl, aby naše obec měla velmi dobře fungující civilní a požární obranu, svítlo osvětlení, hrál rozhlas a mým snem je vybudovat základnu pro profesionální technické služby v obci.

Ing. Iva Vosáhlová: V Dobříni bydlím teprve tři roky, ale za tu krátkou dobu vidím tolik změn k lepšímu, že jsem se rozhodla svými skromnými silami uplatnit své vědomosti, a zkušenosti pro rozvoj našeho společného domova.

Pavel Machulka: Jako je dokonalý soulad v notové partituru hudebního skladatele, tak by si přál, aby byl pořádek a čistota na našich ulicích a čistota úmyslů s kterými za vámi budu chodit, pomůžete mi?

Vladimíra Šimůková: Mám ráda svoji rodnou ves, můj rodný domov, proto bych se chtěla podílet na zlepšení prostředí v naší obci, pomáhat a řešit starosti a problémy našich občanů.

Vaši noví zastupitelé

Hřiště Na Pile

30.6.2002 byl velký den v naší obci. Prání mnoha dětí, ale i nás dospělých se splnilo. Slíbili jsme dětem, když bude včas a dobře dokončena plynofikace obce a zbudou ještě nějaké peníze, postavíme nové hřiště. Projekt byl zadán projekční kanceláří BAUBE Ing.Radko Benda s kolektivem. Část hřiště byla postavena již v roce 2001 a to hřiště na streetball. Letos pak bylo postaveno celé. Hřiště se skládá z těchto stavebních souborů.

- 1.) Dvě hřiště na tenis, volejbal nohejbal, s umělým povrchem RENOGUM
- 2.) Hřiště na minifotbal s umělou závlahou
- 3.) Dráha pro brusle a kola. Kolem celé ploch jsou vybudovány cestičky se zatáčkami. Všude je rozmístěno dostatek laviček pro oddech . Na stezce je umístěn rychlý skok. Stezka pro brusle je asfaltová, ohraničena obrubníky.
- 4.) Oplocení- z pohledové strany od cesty architektonicky sladěné do kovových rámu s dřevěnou výplní do výšky 2,5m, zbytek

oplocení tvoří sloupky s pletivem do výšky 3m. Vstupní vrata se oblouky, zadní vrata pro vjezd na fotbalové hřiště, a boční vrátka do areálu Unreál technology.

5.) Dětský koutek s prolejšačkami houpačkou a pískovištěm. Ochranná dřevěná palisáda kolem pískoviště a kolem části dětského koutku.

6.) Strážní domek pro ukládání tyčí a sítí. Je vyroben přestavbou z kontejneru od firmy VLK Brozany.

7.) Vodorovné dopravní značení, pozor děti a zpomalovací retarder. Parkoviště pro pět osobních aut a úprava exteriéru ozeleněním.

8.) Terénní úpravy a travnaté plochy s přírodním ohništěm. Zbylé ploch jsou ponechány pro další využití.

Nové hřiště otevřel velvyslanec jihoafrické republiky

Otevření nového hřiště jsme spojili hned s třemi akcemi. Byl to dětský den a vzpomínka na 700 let naší obce.

Od pátku 28.6.2002 do soboty večer probíhal dětský den, v sobotu večer se konala zábava „V Zátíší“ a v neděli 30.6.2002 odpoledne moderátor Pavel Machulka všechny přivítal. Do programu byly zařazeny přednostně naše děti, a přednostně naši muzikanti. Tato vlastní tvorba přitáhla skoro celou naši ves a všichni jsme zažili krásný den na který nezapomeneme. Při vystoupení dětí, leckterá babička zaslzela. Všichni jsme amatéři a vše co účinkující předvedli se naučili měsíc předem na zahradě. Poděkování patří Jiřímu Hančlovi, který naučil děti hezké písničky. Sám pak spolu s Petrem Novákem a Pavlem Červeným zazpívali několik skladeb ze své tvorby. Zlatým hřebem však byla oficiální návštěva velvyslance jihoafrické republiky Jeho Excellence Dr.Noel Lehoko, který přestříhl slavnostně pásku. Pokud vám vrtá hlavou, kde se u nás vzal, tak není v tom nic tajuplného, jenom jsem využil osobních dobrých vztahů s bývalým studentem lékařství v Olomouci, který se dostal do

diplomatických služeb své rodné země k spojení zdánlivých protikladů, bílá-černá, nejvyšší zástupce své země – velvyslanec a nejmenší zástupce obce-starosta. Veliká Afika-malička Dobříň, bez mezinárodního významu. Krásná přátelská atmosféra byla podpořena dobrým gulášem, koláčemi a krásnou pohodou.

S odstupem půl roku jsme sklízeli výsledky dobrých vztahů mezi občany při povodni. Do programu měli přispět parašutisté z aeroklubu Roudnice n.L. Vzhledem k tomu, že v týdnu předem na letišti v Roudnici narazil větroň při přistání do nákladního auta, byl leteckou inspekcí zastaven letový provoz a bylo po skákání. Zbytek dne se odehrál s nekonečných turnajích ve volejbalu.

Nutno říci, že nové hřiště přilákalo i ty nejotrlejší domácí typy a vylákalo je na hrací plochu. Mnozí přecenili svoje schopnosti a podle toho to také za chvíli vypadalo. Ten měl zavázanou ruku, ten nohu ten vyvrácený prst, děti naopak odřené lokty a kolena z rychlého skoku. Byl asi na nás pěkný pohled....

Od čeho vzniknul název:“ Hřiště Na Pile“ Vplývá z minulého využití ploch, kde byla Zalabákova dřevona, později severočeské dřevařské závody, lidově jsme říkali na pile. Hlavně tak říkali děti, pojď si hrát na pilu tak proto návrh manželů Novákových, Lída a Mirka se ujal.

Ještě však neskončily prázdniny a v polovině srpna přišla pohroma, kterou nikdo nečekal. Naši obec zachvátila katastrofální povoděň. Hřiště sice nebylo zatopeno-voda se dostala asi tak 10 m od vchodu, ale ze solidarity s postiženými jsme jej zamkli a asi necelé dva měsíce bylo zamčeno. Tím se narušil jeho slibný chod a tento rok už se nepodařil napravit. Čekáme na jaro, abychom se tam zase sešli. Čekáme na vás.

-mk-

HOSPODAŘENÍ OBCE K 30. 11. 2002 (Vypracovala Vladimíra Šimůnková)

Rozpočet
k 31. 12. 2002

Výsledek
od začátku roku

Rozpočtové příjmy

Daň z příjmu fyz. osob	742.500	712.404
Daň z příjmu práv. osob	490.000	499.321
DPH	799.000	798.513
Správní poplatky	18.000	21.400
Odvody za odnětí zem. půdy	9.000	9.087
Poplatky za odnětí lesní půdy	25.000	92.900
Poplatek za komunální odpad	165.000	157.645
Poplatky za zneč. život. prostředí	---	65.966
Poplatek ze psů	5.100	5.300
Popl. za užív. veř. prostr.	15.000	10.550
Popl. z ubyt. kapacity	1.000	1.088
Popl. za prov. výh. hrací přístroj	24.000	20.083,10
Daň z nemovitostí	1.047.000	774.924
Splátky půjček od obyv.	---	100.000
Příjmy z prodeje akcií	---	9.400
Neinv. příj. dotace -povodně, volby	---	440.369,40
Neinv. příj. dotace - soc. dávky	21.150	21.150
Ostatní neinv. dotace - povodně	---	145.877
Neinv. příj. dotace od obcí	---	365.870
Neinv. příj. dotace od krajů - povodně	---	7.006.400
Převody z vlastních fondů	---	3.000.000
Inv. příj. dotace - dětské hřiště	---	200.000
Příjmy z prodeje dřeva	40.000	195.955,50
Přípojky na vodovod	---	16.500
Příjmy v zál. kultury	---	6.000
Pronájem bytů	59.000	51.352
Prodej pozemků	6.000	20.614,60
Postupný prodej plynovodu	1.000.000	1.000.000
Záležitosti civ. obrany - povodně	---	633.750
Reg. a územní správa	---	48.474
Úvěrové financování	150.000	157.453,87
Ostatní činnosti	30.000	-----
<hr/>		
Příjmy celkem	4.646.750	16.588.347,47

Rozpočtové výdaje

Obnova lesa	---	98.661
Pozemní kom.-proj. dokumentace.	445.500	704.004,40
Pitná voda	---	2.000
Na školní výchovu-na dojíždějící ž.	127.000	121.508

Kultura	22.000	7.522
Sdělovací prostředky-nová ústředna	---	91.651,60
Ostatní činnost v zál. kult.	30.000	39.175,80
Zájmová činnost-dětské hřiště	4.015.000	4.135.529,90
Rozvoj bydlení	225.000	13.509,10
Komunální služby-veř.osvětlení	246.400	23.476,70
Ostatní činnost v obl. bydlení-projekty	---	552.300
Nakládání s odpady	159.600	234.381
Ochrana přírody a krajiny	165.000	246.119,50
Dávky soc. pomoci	15.000	---
Ostatní soc. péče	---	45.000
Ostatní zál. civ. obrany-povodně	---	2.411.182,74
Požární ochrana	1.000	---
Zastupitelské orgány	315.000	238.524,90
Místní správa	571.500	922.408,15
Výdaje z úvěrového financ.	---	690
Převody vlastním fondům	---	3.000.000
Ostatní činnosti	83.000	58.174
<hr/>		
Výdaje celkem	6.421.000	12.945.818,79

Statistika obce Dobříň 2002

Počet obyvatel	479
Dospělí	419
děti	60
muži	234
ženy	245
Ø věk	muži 38,88
	ženy 41,43
Zemřeli	Bubák František	
	Gabriel Jaroslav	

přistěhování	21
ekonomicky aktivních	235
nezaměstnaní říjen	27
nezaměstnaní listopad	23
Nejstarší občan:	Černá Marta-Božena 93 let	
Narodili se:	Bajer Erik	
	Buriánová Lucie	
	Horká Natálie	
	Kohlová Veronika	
	Machulková Nikol	
	Soběslavská Adéla	
	Trojanová Kateřina	

Významné stavby v obci:

Husí Rynek, Hřiště Na Pile
 Silnice- pod Malickými, od hospody
 ke kontejnérům, Na Vršku,
 Ke Špičce, Pod garážemi, Horova ul.

Parlamentní volby 14-15.6.2002

Celkový počet voličů	278
Účast ve volbách		72,97%
ODS	92	33,21%
ČSSD	72	26,00%
KSČM	66	23,83%
Koalice	20	7,22%
Republikáni	5	1,80%
Zelených	4	1,45%

Komunální volby 1-2.11.2002 Dobříň

Počet zapsaných voličů	384
Počet voličů	271
Miroslav Müller	80 hlasů
Ing. Iva Vosáhlová	136 hlasů
Pavel Machulka	183 hlasů
Ing. Jiří Hanzlík	158 hlasů
Šárka Mrázková	230 hlasů
Ing. Emil Filippi	77 hlasů
Ladislava Mihulková	143 hlasů
Vladimíra Šimůnková	152 hlasů
Miroslav Kvintus	243 hlasy
Václav Poštołka	116 hlasů
Pavel Šabart	86 hlasů
Zdeněk Rajbr	83 hlasů
Jaroslav Gabriel	230 hlasů
Ludmila Nováková	228 hlasů

Statistika obce

Nejstarší občané	Černá Marta-Božena	93 let
	Šauerová Ludmila	89 let
	Koťová Zdeňka	89 let
	Psotová Anna	88 let
	Štolcová Marta	86 let
	Petrásková Božena	86 let
	Gabrielová Marta	82 let
	Kuchválková Jarmila	81 let
	Lopata Jaroslav	81 let
	Miller Vladimír	81 let
Kulatá výročí	Málková Anna	80 let
	Červenková Marie	80 let
	Němcová Emílie	80 let
Zemřelí	Bubák František	
	Gabriel Jaroslav	

Ekonomicky aktivních 235 občanů

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané dne 14. + 15.6.2002 v obci Dobříň

Celkový počet voličů	278	72,97%
Počet platných hlasů	277	

	počet hlasů	procenta
Česká strana sociálně demokratická	72	26,00
Občanská demokratická aliance	1	0,36
Humanistická aliance	1	0,36
Naděje	1	0,36
Republikáni Miroslava Sládka	5	1,80
Cesta změny	2	0,72
Strana venkova	2	0,72
Republikáni	2	0,72
Sdružení nezávislých	5	1,80
Občanská demokratická strana	92	33,21
Komunistická strana Čech a Moravy	66	23,83
Koalice KDU-ČSL, US-DEU	20	7,22
Strana za životní jistoty	1	0,36
Pravý Blok	3	1,09

Volby do zastupitelstva obce, konané dne 1. + 2. 11.2002

Zvolení členové zastupitelstva :

Ing. Iva Vosáhlová, Pavel Machulka, Ing. Jiří Hanzlík, Šárka Mrázková, Ladislava Mihulková, Vladimíra Šimůnková, Miroslav Kvintus, Jaroslav Gabriel, Ludmila Nováková

Výsledek volby starosty obce :

Miroslav Kvintus

Výsledek volby místostarosty obce :

Šárka Mrázková

Na čem pracuje nyní právník

- Uzavření věcných břemen na kanalizační stoku v ulici Pod Javorem
- Vykoupení části místní komunikace od glazury ke hřišti od majitelů pozemků
- Přípravuje smlouvu směnnou na pozemky ve štěrkopískovně
- Vykoupení části pozemků v ulici Pod Javorem před rodinným domy od restituentů
- Odprodej pozemků na základě rozhodnutí obecního zastupitelstva
- Zaměření nových komunikací a změna druhu pozemku na listu vlastnictví

Co bylo významného postaveno v roce 2001

Stavby obecní:

30.6.2002 bylo dokončeno nové hřiště :“Hřiště Na Pile“

9.12.2002 Byly dokončeny tyto místní komunikace: 1.)Od hasičské zbrojnice k zahrádkám, 2.) cesta pod Malickými, 3.)silnice Na Vršku, 4.)silnice od hospody ke kontejnerům, 5.)od kontejnerům Ke Špičce a poslední 6.) Horova ulice

Stavby soukromé: Oprava fasád řadových garáží v ulici Pod Javorem. Rodinné domy byly opravovány pouze ty, které byly poškozeny po povodni. Jedná se o 42 domů s poškozenými obytných částí vodou.